

BRUNO PERRAMANT

Bis non Repetita

Bruno Perramant werd geboren in 1962 te Brest in Frankrijk. Zijn schilderijen zijn tegelijkertijd heel erudiet en heel obscuur. Ze geven zich niet zomaar aan de toeschouwer en bevatten verschillende, elkaar overlappende betekenislagen en symbolen. Ze zijn dooraderd met elementen uit, en verwijzingen naar filosofie, cinema, literatuur en geschiedenis. Het gaat hier om zowel tekst- als beeldmateriaal. Het lijkt vaak of de teksten, uittreksels van gedichten, fragmenten van dialogen, citaten van een *off stem* weerklinkend in een film, of andere formuleringen in de schilderijen kleven als ondertitels in een film.

Bruno Perramant heeft bijvoorbeeld scènes van documentaires of fictiefilms « aangepast » aan het medium schilderij.

In zijn recente werk heeft Perramant veel aandacht voor beelden omtrent de dood, onder de vorm van een maskerade. Bij Meessen De Clercq vormen twee scharnierwerken het zwaartepunt van de tentoonstelling. In zijn grote polyptiek *Eatro delle arti* heeft het zwart de maximale aandacht gekregen die de schilder het kon geven, tot het monochrome toe. De vier zwarte doeken lijken te ageren als sokkels, waarop vier ingepakte monumenten werden geplaatst. In het tweeluik *L'Instructeur* gaat de aandacht van de schilder naar de verhouding die het spookbeeld onderhoudt met het licht. Deze thematiek laat Perramant toe kleur op een complexe manier te gebruiken, en de ruimte die de geschilderde vormen omringen te bevragen. De vibratie van de penseelstreken verleent, op haar beurt, leven en muzikaliteit aan de werken. Dit effect vindt men bijvoorbeeld in het tweeluik *Vents contraires*.

Bepaalde doeken roepen op hun beurt andere beelden op, zoals het doek *JRSLM* dat doet denken aan Rainer Maria Rilke en aan « chiens craintifs qui n'ont pas de gîte suivant en silence des hommes insatisfaits qui peinent à vivre » (*Le Livre de la Pauvreté et de la mort*). Ook *Grotte n°2* is een werk dat past in de opeenvolging van beelden die beelden oproepen en die een boomstructuur van betekenissen schetsen. In elk werk is de spanning voelbaar maar dubbelzinnig; het tumult wordt beantwoord door de stilte, het duister wordt beantwoord door de lichtgevende nimbus. Bij Bruno Perramant is de nacht niet slecht de afwezigheid van het licht. Ze is een fascinerende leegte.

Bruno Perramant had reeds talrijke tentoonstellingen, ondermeer in Frankrijk, Duitsland, Italië en Nederland. Recentelijk werden ook werken van zijn hand getoond in het kader van de belangrijke tentoonstelling *Traces du Sacré* in het Centre Pompidou. Hij is aanwezig in de collecties van het Centre Pompidou.